

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2011 / 13 / ... / 19 oktober 2011

Inzake ..., wonende te ...,
 bijgestaan door ..., VSOA juridisch raadgever en ..., VSOA secretaris,

 verzoekende partij,

tegen VZW ...met maatschappelijke zetel te ...,
 vertegenwoordigd door ..., lid inrichtende macht en ..., directeur,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 19 augustus 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht VZW .. waarbij hem de tuchtsanctie van de ‘terbeschikkingstelling voor de duur van twee jaar’ wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is leerkracht aan de ..te

Hij is tevens vakbondsafgevaardigde voor het VSOA-onderwijs.

Met een aangetekend schrijven van 27 september 2010 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat er een tuchtonderzoek wordt aangevat. Volgende feiten worden ten laste gelegd:

- *het feit dat hij op 01/06/2010 de leerlingen uit 5 handel B aan wie hij les moest geven, gedurende 50 minuten alleen achterliet op de speelplaats, hij heeft aan hen geen les gegeven;*

- *feiten tijdens examentoezicht in juni 2010 (zitten verbeteren, zitten surfen op internet, sms-jes krijgen en versturen met storende toetstonen, het uitkafferen van een leerling net voor een examen wiskunde, de weigering om een kladpapier te verstrekken aan een leerling, het influisteren van delen van antwoorden, ...);*

- *het feit (vastgesteld op 14/06/2010) dat hij in de examenenveloppen tijdschriften (Libelle, ...) stopt in de plaats van de verbeterde examenkopijen die hij tegen de afspraken in thuis bewaarde;*

- *feiten vermeld in de klachtenbrieven van personeelsleden van de school, in de klachtenbrieven van ouders van leerlingen en in een brief van de ouderraad:*

- *vrouwonvriendelijke en discriminerende uitspraken;*
 - *de weigering om in te gaan op de vraag van leerlingen om hun toetsen in te zien;*
 - *de weigering in te gaan op de vraag van leerlingen met betrekking tot de les;*
 - *het betrekken van leerlingen bij confidenties uit de leraarskamer en de klassenraden;*
 - *intimidatie van leerlingen, ouders, collega's;*
 - *het ondermijnen van de collegiale sfeer;*
- *zijn volgehouden onwil om zijn gedrag aan te passen, niettegenstaande wij hem hier naar aanleiding van gelijkaardige klachten reeds meermaals toe hebben aangemaand.*

Met een aangetekend schrijven van 25 november 2010 wordt verzoekende partij opgeroepen voor een tuchtverhoor.

Het tuchtverhoor vindt plaats op 16 december 2010.

Op vraag van verzoekende partij volgt een getuigenverhoor op 5 en 28 april en op 5 mei 2011.

Een tweede tuchtverhoor vindt plaats op 27 juni 2011.

Op 2 augustus 2011 neemt het schoolbestuur de beslissing van de 'terbeschikkingstelling voor de duur van twee jaar'.

Met een aangetekend schrijven van 19 augustus 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

De verzoekende partij dient geen memorie in.

Met een aangetekend schrijven van 1 september 2011 wordt het tuchtdossier overgemaakt.

Met een e-mail van 4 oktober 2011 wordt het verweerschrift alsook een bijkomend stuk overgemaakt.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoekende partij voert de schending aan van het artikel 51 van het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van onderhandelingscomités in het vrij gesubsidieerd onderwijs, dat stelt dat vakbondsafgevaardigden geen tuchtsancties kunnen oplopen voor daden gesteld in de uitoefening van hun mandaat. Een ad hoc bemiddelingscommissie heeft unaniem geoordeeld dat de ten laste gelegde feiten "niet redelijkerwijze te verantwoorden

zijn als behorend tot de normale uitoefening van een mandaat als vakbondsafgevaardigde”. De kamer sluit zich aan bij dit advies.

De verzoekende partij stelt dat toch minstens gedeeltelijk van een schending van het artikel 51 kan worden gesproken daar waar een open brief aan de inrichtende macht melding maakt van het wervend optreden van verzoeker voor zijn vakbond. Verwerende partij benadrukt dat dit feit op geen enkele manier behoort tot de tenlasteleggingen.

De kamer is van oordeel dat ook als zou bewezen zijn, zoals wordt aangebracht, dat de moeilijkheden rond verzoeker in de tijd begonnen zijn samen met zijn vakbondsoptreden, daarmee nog altijd niet is aangetoond dat de ten laste gelegde feiten op zich in verband kunnen worden gebracht met het vakbondsoptreden van verzoeker.

4.2. Bij het tweede tuchtverhoor heeft verzoeker gevraagd om alsnog nieuwe getuigen te mogen oproepen. Dat hem dat geweigerd werd ziet verzoekende partij als een schending van artikel 8, § 7 van het tuchtbesluit van 22 mei 1991 dat stelt dat de tuchtverhoor op verzoek van de betrokkene getuigen moet horen. De kamer sluit zich op dit punt aan bij het uitvoerig betoog van de verwerende partij waaruit blijkt dat verwerende partij een zeer grote inspanning heeft gedaan om een bijzonder uitgebreid getuigenverhoor te organiseren op vraag van de verzoekende partij, daarbij begrip heeft getoond voor onduidelijkheden en uitstel van de zijde van verzoeker en ten slotte na maanden, bij het tweede tuchtverhoor opnieuw geconfronteerd werd met een vraag om getuigen op te roepen zonder dat meteen namen genoemd werden. De kamer is van oordeel dat in de gegeven omstandigheden de verwerende partij terecht kon oordelen dat de ultieme, niet gemotiveerde en niet geconcretiseerde vraag om nog meer getuigen te horen, de grenzen van het redelijk gebruik van het recht van de verzoekende partij om getuigen te laten oproepen te buiten ging. De kamer wijst er verder op dat, indien verzoekende partij, zoals ze ter zitting doet, het verzoek om getuigen te horen kon motiveren vanuit toen zeer recent verkregen informatie die ze niet meteen aan de tegenpartij wilde of kon meedelen, verzoekende partij altijd in de mogelijkheid was om de getuigen die ze nog had willen oproepen voor de zitting in beroep te laten uitnodigen. Nu ze dat niet deed, kan ze ook niet, ter staving van de ernst van haar afgewezen verzoek, ter zitting nog concrete feiten ter sprake brengen die ze niet eerder aanhaalde en ook niet aanbood om ze alsnog in beroep door getuigenverhoor te bewijzen. Dat toelaten zou dan weer de rechten van de verdediging van de verwerende partij schenden.

4.3. Het middel dat het beginsel *non bis in idem* zou zijn geschonden is niet gegrond. Het feit dat sommige feiten onder twee kwalificaties voorkomen kan nooit betekenen dat er een dubbele bestraffing is voor dezelfde feiten zoals bedoeld in het adagium. Voor alle feiten wordt immers slechts één tuchtstraf opgelegd. De dubbele kwalificatie kan wel ter sprake komen bij het afwegen van de ernst van de feiten en het beoordelen van de evenredigheid van de strafmaat.

4.4. De kamer is van oordeel dat van twee tenlasteleggingen die voor bewezen worden gehouden en mee de strafmaat verantwoorden, niet is aangetoond dat ze tot het tuchtrecht behoren. Het betreft “de weigering om in te gaan op de vraag van leerlingen om hun toetsen in te zien” en “de weigering in te gaan op de vraag van leerlingen met betrekking tot de les”. De kamer oordeelt dat het dossier niet toelaat om te besluiten dat deze

pedagogische tekortkomingen het domein van de evaluatie te buiten gaan en verdienen om ook tuchtrechtelijk te worden gesanctioneerd.

Op zich is het feit de leerlingen een vol lesuur op de speelplaats te laten staan, naar het oordeel van de kamer ook in de eerste plaats een pedagogische tekortkoming, die voorwerp moet zijn van de evaluatie. Verzoeker verantwoordt zijn gedrag, ook nog persoonlijk ter zitting, door een formalistisch beroep op het voorschrift van de directeur dat de leerlingen eerst naar het klaslokaal kunnen worden gebracht, wanneer er stilte verkregen is. Hij weigerde ook de tussenkomst van een collega en een mogelijk beroep op de directeur. De kamer aanvaardt dat de verwerende partij in de gegeven omstandigheden van oordeel kon zijn dat verzoeker door zijn opstelling in die mate blijk gaf van eigenzinnigheid en gebrek aan collegiale opstelling, dat hierbij van een tuchtfeit kan worden gesproken.

4.5. Met de verwerende partij neemt de kamer aan dat tijdschriften in plaats van examenkopijen stoppen in af te geven examenveloppen een ernstig tuchtfeit is. Dit feit is zwaarwegend omwille van de daardoor gecreëerde risico's voor imagoschade van de school tegenover de ouders en de inspectie. Maar het is ook ernstig omdat het een onaanvaardbare houding van eigengereid optreden tot uiting brengt die manifest ingaat tegen de plicht tot collegiale samenwerking en gemeenschappelijke zorg voor een goede organisatie van het schoolleven. Het argument van verzoeker dat hij zich daarmee wilde indekken tegen het risico dat de kopijen zouden verloren geraken heeft overigens enkel zinnig verband met het achterhouden van de kopijen, niet met het provocerend onder omslag indienen van tijdschriften (zoals *Libelle*) in plaats van examenkopijen.

De kamer is verder van oordeel dat de uitvoerig gedocumenteerde tuchtbeslissing aantoonde dat verzoeker zich in zijn gedrag ook schuldig heeft gemaakt aan vrouwonvriendelijke en discriminerende uitspraken, intimidatie van leerlingen, ouders en collega's, het ondermijnen van de collegiale sfeer en dat hij in het algemeen niet het gepaste gevolg geeft aan de aanmaningen om zich op deze punten correct en positief op te stellen.

4.6. In zijn analyse komt de kamer tot het besluit dat in de door de verwerende partij gekozen strafmaat van de terbeschikkingstelling gedurende twee jaar ook tenlasteleggingen verrekend zijn die voorwerp horen te zijn van de daarvoor geëigende procedure van de evaluatie. Zonder de ernst van de voor bewezen gehouden tuchtfeiten te miskennen moet dit aanleiding geven tot een beperkte vermindering van de straf. Een terbeschikkingstelling gedurende ongeveer 14 maanden moet volstaan om verzoeker aan te zetten tot een grondige bezinning over zijn houding.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met unanimitéit,

Artikel 1

De tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling voor de duur van 2 jaar wordt vernietigd.

Met een meerderheid van stemmen van 5 tegen 2,

Artikel 2

De tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling tot 31 december 2012 wordt opgelegd.

Brussel, 19 oktober 2011.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw B. VAN DE STEENE en de heren C. Smits en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouwen H. LAVRYSEN en P. VAN EECKHOUT en de heren P. GREGORIUS, P. VERCRUYSSSE en M. BORREMANS, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen mevrouw H. LAVRYSEN en de heer P. GREGORIUS niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN